

بررسی انسیدانس آنتی بادی‌های ضد سیتوپلاسم نوتروفیلی (ANCA) به روش ایمونوفلورسانس غیر مستقیم^(۱) (IFA) در بیماری‌های آرتریت روماتوئید (R.A) و لوبوس اریتماتوسیستمیک (SLE)

محسن سعیدی* - دکتر حسن برادران** - دکتر محمد رضا هاتف***

چکیده:

آنثی بادی‌های ضد سیتوپلاسم نوتروفیل (ANCA)، علیه اجزای لیزوژومی و گرانولهای اولیه سلول‌های میلولئیدی (نوتروفیل‌ها و مونوکیت‌ها)، در بعضی بیماری‌های روماتیسمی و نیز در بیماری وگنر به وجود می‌آید. این آنتی بادی‌ها، علاوه بر آن که ممکن است در بروز ضایعات عروقی دخالت داشته باشند، ارزش تشخیصی نیز دارند؛ بطوری که حساسیت و اختصاصی بودن سنجش (ANCA) در بیماری وگنر، در حدود ۹۰-۹۵٪ است. بنابراین با احتمال این که در بیماری‌های W.G^(۵), R.A^(۴), SLE^(۳) نیز این آزمایش از حساسیت و ویژگی بالایی برخوردار می‌باشد، بر روی سرم ۶۵ نفر از بیماران مبتلا به R.A و ۴۲ نفر از بیماران مبتلا به SLE، بررسی‌هایی صورت گرفت.

با استفاده از روش ایمونوفلورسانس غیر مستقیم، دو الگوی رنگ پذیری مشاهده شد: C-(ANCA)^(۶) یا نوع سیتوپلاسمی که در ۸۸٪ موارد آنتی بادی از نوع Anti-PR3^(۷)-P یا حاشیه هسته‌ای که شامل آنتی بادی‌های ضد میلوبراکسیداز^(۹) (MPO)، لاکتوفرین^(۱۰) (LF)، و کاتپسین^(۱۱) (CG) G و الاستاز (HLE) و لیزوژیم (LZ) هستند. بعلاوه حساسیت (Sensitivity) آن برای بیماران (SLE) در رفت $\frac{1}{۱۲۸}$ ٪، و ویژگی (Specificity) $\frac{۱}{۸۵}$ ٪ برای بیماران RA در رفت $\frac{۱}{۱۶}$ دارای حساسیت ۳۲٪ و از ویژگی ۸۷٪ می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: آنتی بادی‌های ضد سیتوپلاسم نوتروفیل، واگنرگرانولوماتوز، لوبوس اریتماتوز، آرتریت روماتوئید، ایمنوفلورسانس غیر مستقیم، آنتی بادی‌های ضد میلوبراکسیداز، لاکتوفرین، کاتپسین، الاستاز

- * - عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی گرجستان
- ** - عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی مشهد
- *** - عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی مشهد

1-indirect fluorescent assay

2-anti neutrophil cytoplasmic antibody

3-systemic lupus erythematosus

4-rheumatoid arthritis

5-Wegner's granulomatosis

6-central or classic ANCA

7-Proteinase-3

8-Perinuclear ANCA

9-myeloperoxidase

10-lactoferrin

11-cathepsin G.

مقدمه:

۲- گروه کنترل یا شاهد بیمار و شاهد سالم.

B- روش نمونه‌گیری:

(الف) بیماران مبتلا به SLE,R.A

با توجه به علائم بالینی تعریف شده برای SLE,R.A، این بیماران در بخش روماتولوژی بیمارستان امام رضا(ع) در فاصله زمانی اردیبهشت ماه ۱۳۷۶ لغایت آبان ۱۳۷۶ به آزمایشگاه ایمونولوژی بیمارستان مراجعه کردند و از نظر تست ANCA مورد بررسی قرار گرفتند. بنابراین، نمونه‌گیری از نوع غیر احتمالی و آسان می‌باشد؛ براین اساس ۴۲ بیمار SLE و ۶۵ بیمار R.A شناسائی و مورد بررسی قرار گرفتند.

(ب) گروه کنترل بیمار یا شاهد بیمار: ملاک عمل برای این گروه، عدم ابتلاء اشخاص به بیماری R.A و SLE بوده است؛ ولی همین گروه نیز در حقیقت جزو بیماری‌های روماتیسمی و وسکولیتی می‌باشدند.

براین اساس ۴۰ نفر با میانگین سنی (37 ± 5) به عنوان کنترل مثبت مورد بررسی قرار گرفتند و تست ANCA درباره آنان انجام شد.

(ج) گروه شاهد سالم:

این افراد، کلاً، به هیچ گونه بیماری مبتلا نبودند و از نظر سنی، با میانگین سنی بیماران R.A و SLE مطابقت داشتند؛ بنابر این در این پژوهش ۲۵ نفر برگزیده شدند که تست ANCA در همگی آن‌ها منفی بود.

آن‌تی‌بادی‌های ضد سیتوپلاسم نوتروفیل (ANCA)، رده‌ای از آنتی‌بادی‌ها با ویژگی‌های مختلف علیه اجزاء لیزوژومی و گرانولهای اولیه سلول‌های میلیوئید (نوتروفیل و مونوسیت‌ها) می‌باشند که در بیماری روماتیسمی نسبتاً شایعی مثل: SLE و R.A و نیز بیماری‌های وسکولیتی، از جمله W.G با درجات شیوع مختلف دیده می‌شود. ضمناً تعیین (ANCA) در این بیماران، تأیید کننده این مطلب است که اولاً مکانیسم بیماری، «خودایمنی» می‌باشد (Auto Immune Disease). ثانیاً می‌توان از آن برای تشخیص بیماری‌های W.G و نیز به عنوان تست کمکی برای بیماران SLE, R.A استفاده کرد.(۱) ضمن این که تست ANCA به روش IFA در حدود بیش از ۹۰٪ ارزش یا حساسیت دارد؛ همچنین از لحاظ قیمت نیز نسبت به تست‌های RIA, elisa در کشور ما تست سنجش ANCA مرسوم نبوده است؛ بنابراین در این پژوهه، برای ارزیابی شیوع این نوع آنتی‌بادی‌ها، ضمن مطالعه روش‌های مختلف شناسائی ANCA، تکنیک IFA را نیز مورد استفاده قرار داده‌ایم.

روش بورسی:

A- بطور کلی جامعه آماری مناسب با هدف این پژوهش شامل دو

گروه افراد می‌باشد:

۱- بیماران مبتلا به SLE, R.A.

شستشو داده (۱۰ دقیقه)، سپس خشک نمودیم؛ آنگاه، ۱۱ ملی‌لیتر محلول آنتی بادی کونژوگه Total (شرکت VIRGO) را با FITC اضافه نموده، لامها را به مدت ۳۰ دقیقه در تاریکی قرار دادیم.

۶- پس از طی زمان انکوباسیون، لامها را مجدداً با PBS شستشو داده، بعد خشک نمودیم.

۷- بر روی نمونه‌ها، یک قطره محلول «مونته گلیسرین» گذاشته و آن را به کمک میکروسکوپ فلورست، مورد بررسی قرار دادیم.

۸- در مواردی که تیتر $\frac{1}{4}$ برای سرم مورد بررسی، مثبت بوده است، مجدداً تست برای سرم مذکور با رقت بالاتر تکرار گردید تا تیتر نهائی، با رقت بیشتری تعیین گردد. (۲۳ و ۲۴)

د) نحوه گردآوری اطلاعات:

۱- بررسی منابع درسی تخصصی
۲- جستجوی مقالات و مطالعات انجام شده به کمک سیستم med - line

۳- تهیه مقالات در دسترس و موجود در ایران به کمک سیستم Adonis و کتابخانه‌های دانشگاه علوم پزشکی مشهد و علوم پزشکی ایران و شیراز.

۴- جمع آوری نتایج حاصل از مشاهدات ضمن انجام مراحل آزمایش و پاسخ نهائی که از تست ANCA در مورد هر فرد فراهم شد.

۵- فرمولهای آماری، برنامه آماری رایانه.

د) روش تهیه نمونه سرمی برای بررسی ANCA: پس از خون‌گیری و جداسازی سرم افراد مورد مطالعه، این سرم‌ها جهت انجام آزمایش و تست‌های تأییدی بعدی در 20°C - نگهداری شد و سعی بر این بوده است که در اسرع وقت، تست ANCA انجام شود.

c- روش اجرای آزمایش:

پس از بررسی‌های مقدماتی، راجع به انواع روش‌های موجود بررسی ANCA، با توجه به حساسیت روش و غربالی بودن تست برای افراد مثبت و منفی، تست IFA مورد استفاده قرار گرفت. (۲۵ و ۲۶)

مراحل انجام تست: IFA

۱- سرم‌های مورد آزمایش را با رقت $1/2$ با بافر فسفات سالین (PBS.PH=7.2) تهیه کردیم.

۲- ۱۱ ملی‌لیتر از سرم‌های رقیق شده روی حفره، به لام‌های مورد آزمایش اضافه گردید.

۳- نمونه‌ها را در یک پلیت درب دار بزرگ، روی یک عدد گاز پانسمان مرطوب قرار داده؛ درب آن را بستیم. (شرایط مرطوب، برای جلوگیری از تبخیر سرم بوده است).

۴- نمونه‌ها را، به مدت ۳۰ دقیقه در حرارت آزمایشگاه قرار دادیم.

۵- پس از این مدت، لام‌ها را دوبار با PBS

یافته‌ها:

R.F و ANCA در بیماران R.A را نشان می‌دهد.

با توجه به نتایج، میان بروز ANCA و فاکتور روماتوئید (R.F) ارتباط معنی داری وجود ندارد.

- نتایج بدست آمده از آزمایش‌های ANCA در بیماران

مبلا به: SLE

۱ - میزان بروز ANCA در بیماران SLE

از ۴۲ بیمار، ۱۹ نفر مثبت بودند که در صد بروز آن ۲/۴۵٪ تعیین گردید.

۲ - میزان بروز فرم P-ANCA و C-ANCA در بیماران SLE

از ۱۹ نفر بیمار ANCA مثبت، ۱۸ نفر فرم C-ANCA و ۱ نفر فرم P-ANCA

(۰/۹۴٪) داشتند (تصویر شماره ۴ و ۲ و ۱).

۳ - توزیع پراکندگی تیتر ANCA در بیماران SLE

در صد بیماران ANCA مثبت، در تیترهای مختلف، به ترتیب: $\frac{1}{2} = ۰/۱$ و $\frac{1}{4} = ۰/۰$ و

$\frac{1}{8} = ۰/۱۲$ و $\frac{1}{16} = ۰/۱۲/۵$ و $\frac{1}{32} = ۰/۱۲/۵$

$\frac{1}{64} = ۰/۸$ و $\frac{1}{۱۲۸} = ۰/۹/۸$ بوده است. در حالی که در صد بروز ANCA در افراد کنترل

در تیترهای مختلف به ترتیب: $\frac{1}{2} = ۰/۷/۳$ و $\frac{1}{4} = ۰/۶/۲$

$\frac{1}{8} = ۰/۳/۰/۱$ و $\frac{1}{16} = ۰/۴/۳$ و $\frac{1}{32} = ۰/۲/۴$ و $\frac{1}{64} = ۰/۱/۴$ بوده

است.

۴ - جدول (۴) تحلیل آماری رابطه سن و بروز ANCA در بیماران SLE را نشان می‌دهد.

۵ - جدول (۵) تحلیل آماری ارتباط جنس

A - نتایج بدست آمده از آزمایش‌های ANCA در بیماران

مبلا به: R.A

۱ - میزان بروز ANCA، در بیماران R.A

از ۶۵ بیمار، ۲۳ نفر ANCA مثبت بودند که در صد بروز آن ۳/۲۵٪ تعیین گردید.

۲ - میزان بروز فرم P-ANCA و فرم

در بیماران:

از ۲۳ بیمار ANCA مثبت، ۱۷ نفر فرم P و ۶ نفر

فرم C-ANCA داشتند. بنابراین ۹/۷۳٪ افراد ANCA مثبت دارای فرم P و ۱/۲۶٪ افراد فرم C-ANCA داشتند (تصویر شماره ۳ و ۲).

۳ - توزیع پراکندگی تیتر ANCA:

در صد بیماران ANCA مثبت در تیترها مختلف

به ترتیب $\frac{1}{2} = ۰/۱$ و $\frac{1}{4} = ۰/۱/۱$ و $\frac{1}{8} = ۰/۱/۱$ و

$\frac{1}{16} = ۰/۱۹/۴$ و $\frac{1}{32} = ۰/۱۰/۶$ و $\frac{1}{64} = ۰/۲/۲$ بوده است. در حالی که در صد بروز ANCA در افراد کنترل

یا شاهد بیمار، در تیترهای مختلف به ترتیب:

$\frac{1}{2} = ۰/۳/۴$ و $\frac{1}{4} = ۰/۴/۳$ و $\frac{1}{8} = ۰/۳/۶$ و $\frac{1}{16} = ۰/۱/۶$ و $\frac{1}{32} = ۰/۱/۹$ بوده است.

۴ - جدول (۱) تحلیل آماری رابطه سن و بروز

ANCA در بیماران R.A را نشان می‌دهد.

۵ - جدول (۲) تحلیل آماری ارتباط جنس و

بروز ANCA در بیماران R.A را نشان می‌دهد.

با توجه به نتایج، بین بروز ANCA با جنس،

ارتباط معنی داری وجود ندارد.

۶ - در جدول (۳) تحلیل آماری رابطه بروز

بروز ANCA در بیماران SLE را نشان می دهد. با توجه به نتایج، میان بروز ANCA و ANA در این بیماران ارتباط معنی داری وجود ندارد.

وبروز ANCA در بیماران SLE را نشان می دهد. با توجه به نتایج، میان جنس و SLE ارتباط معنی داری وجود دارد. ($Pv < 0.05$)

۶ - جدول (۶) تحلیل آماری ارتباط ANA و

جدول (۱) تحلیل آماری رابطه سن و بروز ANCA در بیماران R.A (آنالیز واریانس)

By : variable AGE

variable ANCA

Source	DF	Sum of squares	mean squares	F ratio	F Table
Between groups	۱	۱۲۷/۴	۱۲۷/۴	۲/۶۹	۴/۲۳
within groups	۶۳	۲۹۸۶/۸۵	۴۷/۴۱		
Total	۶۴	۳۱۱۴/۲۵			

فرضیه H_0 در بیماران R.A بروز ANCA با سن، ارتباطی ندارد. چون $F.ratio < F.table$ می باشد، پس، فرضیه H_0 برقرار است؛ یعنی بین بروز ANCA با، سن، ارتباط معنی داری وجود ندارد.

جدول (۳): تحلیل آماری رابطه بروز

R.A و RF در بیماران ANCA

جدول (۲): تحلیل آماری ارتباط جنس و

بروز R.A در بیماران ANCA

جمع	ANCA		RF
	-	+	
۴۰	۱۷	۲۰	RF ⁺
۲۵	۶	۲۲	RF ⁻
۶۵	۲۳	۴۲	جمع

$$E_{11} = ۲۸/۸ ; E_{12} = ۱۴/۱$$

$$E_{21} = ۱۶/۱ ; E_{22} = ۸/۸$$

$$\chi^2 = ۵/۰$$

$$\chi^2_{0.95(1)} = ۳/۸۴$$

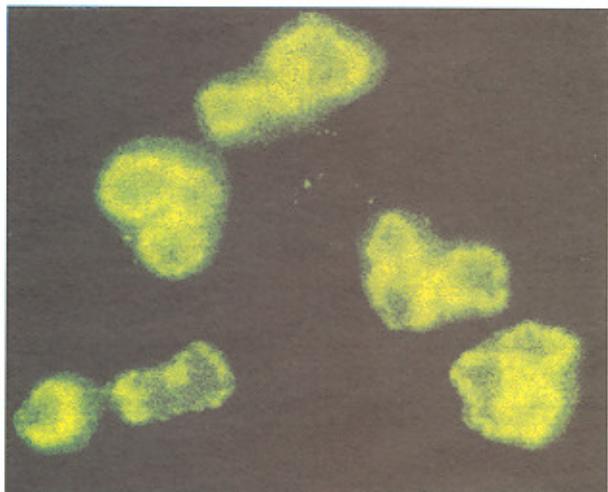
جمع	ANCA		جنس
	-	+	
۱۵	۸(۹/۶۹)	۷(۵/۳۱)	زن
۵۰	۳۴(۳۲/۳۱)	۱۶(۱۷/۶۹)	مرد
۶۳	۴۲	۲۳	جمع

$$E_{11} = ۵/۳۱ ; E_{12} = ۶/۶۹$$

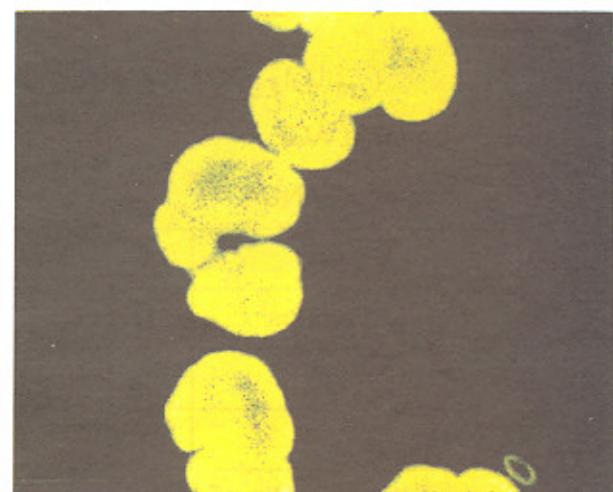
$$E_{21} = ۱۷/۶۹ ; E_{22} = ۳۲/۳۱$$

$$\chi^2_{calculated} = ۱/۰۹$$

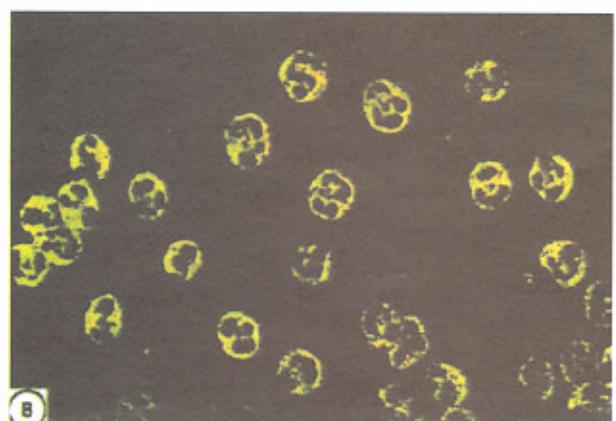
$$\chi^2_{0.95(1)} = ۳/۸۱$$

تصویر ۲ : خصوصیات شکل ظاهری
R.A در بیمار مبتلا به P_ANCA
(۵) با استفاده از روش IIF

تصویر ۱ : الگوی رنگ آمیزی واقعی
(۴) WG در بیمار مبتلا به P_ANCA

تصویر ۳ : الگوی رنگ آمیزی واقعی
(۴) C_ANCA

تصویر ۳ : الگوی رنگ آمیزی واقعی
(۱) C_ANCA

جدول (۴) تحلیل آماری رابطه سن و بروز ANCA در بیماران SLE (آنالیز واریانس)

Source	DF	Sum of squares	mean squares	F ratio
Between groups	۱	۲۶/۸۸	۲۶/۸۸	۰/۹۹
within groups	۴۰	۱۸۳/۱۴	۲۷/۱	
Total	۴۱	۱۱۱۰/۰۲		

فرضیه H_0 در بیماران SLE، بروز ANCA با سن، ارتباطی ندارد؛ چون $F \text{ ratio} \leq 1$ می‌باشد؛ پس، فرضیه H_0 برقرار است؛ یعنی بین بروز ANCA با، سن، ارتباط معنی داری وجود ندارد.

جدول (۶): تحلیل آماری رابطه بروز SLE در بیماران ANCA و ANA

جمع	ANCA		ANA
	-	+	
۳۰	۱۰	۲۰	ANA ⁺
۱۲	۹	۳	ANA ⁻
۴۲	۱۹	۲۳	جمع

$$E_{11} = 16/4 ; E_{12} = 13/6$$

$$E_{21} = 6/6 ; E_{22} = 5/4$$

$$\chi^2 = 6/1$$

$$\chi^2_{0.95(1)} = 3/84$$

جدول (۵): تحلیل آماری ارتباط جنس و بروز ANCA در بیماران SLE

جمع	ANCA		جنس
	-	+	
۴۱	۲۳	۱۸	زن
۱	۰	۱	مرد
۴۲	۲۳	۱۹	جمع

$$E_{11} = 18/40 ; E_{12} = 22/40$$

$$E_{21} = 0/40 ; E_{22} = 0/40$$

in vitro نشان می‌دهد که تیتر ANCA با فعالیت بیماری در ارتباط بوده و وجود ANCA در آسیب رساندن نوتروفیل‌ها به سلول‌های اندوتیال نیز مورد اشاره قرار گرفته است. (۷)

همچنین شناسائی ANCA اهمیت بسزایی در شناخت اولیه و تنظیم و monitoring اختلالات وسکولیتی دارد. (۱)

در مورد بیماران مبتلا به R.A و SLE که در این طرح مورد مطالعه قرار گرفتند - تست ANCA علی رغم ویژگی $1/80$ و حساسیت 8% در رقت $\frac{1}{128}$ برای بیماران مبتلا به SLE و همچنین ویژگی $1/87/5$ و حساسیت $2/32\%$ در رقت $\frac{1}{16}$ برای بیماران مبتلا به R.A نمی‌تواند در تشخیص یا تایید این بیماران مورد استفاده قرار گیرد؛ بلکه به خاطر اختصاصیت نسبتاً زیاد این تست در رقت‌های ذکر شده، فقط می‌توان از این تست به عنوان تست کمکی همراه با علائم بالینی، در بیماران، استفاده کرد و به تشخیص قطعی بیماری توسط پزشک کمک نمود.

البته اگر این تست در رقت‌های ذکر شده، مثبت شود، می‌تواند به طور مشخص، بیماری R.A و SLE را توجیه کند؛ البته منفی شدن این تست، دلیلی بر رد دو بیماری فوق نمی‌باشد. در نهایت نیز هیچ‌گونه ارتباط معنی داری بین سن و جنس فاکتور روماتوئید R.A و بروز ANCA وجود نداشت؛ همچنین ارتباط معنی داری بین سن و وجود ANA و بروز ANCA در بیماران SLE مشاهده نشد.

بحث:

با توجه به مطالعات و آزمایش‌های انجام شده، مشخص گردیده است که بیماری‌های SLE، R.A بر اساس یک مکانیزم خودایمنی ایجاد می‌شوند و آنتی‌بادی‌های ضدسیتوپلاسم نوتروفیل‌ها ANCA در این بیماران با روش IFA قابل رذیابی هستند؛ همچنین ثابت شده است که تیتر ANCA اندیکاسیون باارزشی برای فعالیت بیماری در بیماران گرانولوماتوز وگنر (WG) می‌باشد. در اکثر این بیماران تیتر ANCA در طول درمان موثر، سرکوب ایمنی، کاهش می‌یابد.

همچنین، بیمارانی که در آن‌ها، تیتر ANCA با کاهش علائم کلینیکی، ثابت باقی می‌ماند، نسبت به بیمارانی که ANCA در آن‌ها کاملاً حذف شده است، بیشتر در معرض خطر ابتلا و عود بیماری قرار دارند. (۶ و ۷)

بر اساس یک مطالعه آماری که برروی ۱۱۴ بیمار مبتلا به SLE صورت گرفته، با استفاده از روش IFA، نتایج زیر به دست آمده است:

در $2/42\%$ بیماران ANCA مثبت بوده و در دو الگوی P-ANCA و C-ANCA به ترتیب: $36/9\%$ و $5/5\%$ آن‌ها مثبت بودند. هم‌چنین، تیتر ANCA از $1/5/5$ تا $1/16$ متغیر بوده و در $58/6$ بیماران، ارزش تشخیصی ($\frac{1}{16}$) وجود داشته است. (۹)

در مطالعه دیگری که در باره 47 بیمار مبتلا به R.A، انجام شد تست ANCA در 21 نفر مثبت بود و همگی نیز الگوی P-ANCA داشتند؛ مطالعات

ارزان و قابل اعتماد، می توان این تست را در دیگر بیماری های بافت همبند و وسکولیت ها (بخصوص بیماری وگنر) نیز انجام داد و برای شناسائی و درمان این بیماری ها، از آن استفاده نمود.

همان طور که گفته شد، تست غربالی، برای پیدا کردن ANCA روش IFA می باشد که از نوتروفیل تخلیص شده به عنوان پیش ماده استفاده می شود؛ (۱۰) بنابر این با این روش نسبتاً ساده و

REFERENCES:

- 1-Schnabel A, Hauschild S. Anti-neutrophil cytoplasmic Antibodis in Generalized Anti immune disease. In T Arch Allergy Immunol .1996; 109: 201-206.
- 2-Inamura K, Fulkase S. Detection of Anti-neutrophil cytoplasmic antibodies (ANCA) using the immunoperoxidase method. Acta otolaryngologic, supplement. 1994 Feb;(3):218-220.
- 3-Michele Schinella M.D. Improved neutrophil separation from Anti - D-treated Rh (D) - Positive whole blood by a discontinuous gradient method. AM J clin. Pathol. 1991; 96 : 391-393.
- 4-Gerdbran M,Csernok E. incidence target antigen, and clinical implication of Anti-neutrophil cytoplasmic Antibodies in Rheumatoid Arthrtitis. The journal of Rheumatology. 1996; 23 (5): 826-830.
- 5-Braun M.G, Csernok E. incidence and specificity of P-ANCA in Rheumatic Disease .Advances in Experimental Medicine Biology.1993 Feb; 336(4): 371-374
- 6-Pauzner R, Gladman D. Anti-neutrophil cytoplasm Antibodies in systemic Lupus Erythematosus. The Journal of Rheumatology .1994; 21: 1670-1673
- 7-Steuer A, palmer A. A patient with Rheumatoid Arthritis and Microscopic poly arthritis. British Journal of Rheumatology. 1995; 34 : 1185 - 1189.
- 8-Schnabel A, Csernok E, David A. Anti-neutrophil Cytoplasmic Antibodies in systemic lupus Erythematosus. Arthritis and Rheumatism. 1995 May; 38 (5) : 633-637.
- 9-Csernok E, Gron W.L. Anti-neutrophil Cytoplasmic Antibodies (ANCA) in inflammatoy rheumatic disease. Zeitschirft fur Rheumatologic. 1995 Feb; 54(13): 26-38.
- 10-Segelmark M, Baslund B. Some patients with anti-myeloperoxidase antibodis have a C-ANCA pattern. Clin, Exp. Immunol 1994; 96: 458-465.